

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3CoCsp/30/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122260540
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:6122260540.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Martina Barana v spore žalobcu: R Collectors s.r.o., Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094297, proti žalovanému: S. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. J., XXX XX J., o zaplatenie 576,00 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok č. k. 8Csp/69/2022-106 zo dňa 26.04.2023, takto jednohlasne

rozhodol:

- P o t v r d z u j e rozsudok.
- N e p r i z n á v a stranám náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Kežmarok (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol (cit.):

I. „Žalobu zamietá.

II. Žalovanému sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 526 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 40/1946 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 297 písm. b) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

3. Súd prvej inštancie vo svojom odôvodnení okrem iného uviedol, že žalobca sa žalobou podanou dňa 02.03.2022 na Okresnom súde Banská Bystrica domáhal zaplatenia istiny vo výške 576 eur s prísl. a náhrady trov konania z dôvodu porušenia záväzkov vyplývajúcich zo Zmluvy o poskytovaní verejných služieb uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu, t.j. O2 Slovakia, s.r.o., a žalovaným. K uzavretiu Zmluvy došlo dňa 08.01.2018 a súvisiacej Kúpnej zmluvy dňa 13.04.2018. Na základe predmetnej zmluvy sa právny predchodca žalobcu zaviazal žalovanému poskytovať elektronické komunikačné služby a žalovaný sa zaviazal za poskytovanie služieb platiť dohodnutú cenu na základe vystavených faktúr. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli všeobecné podmienky a cenník, s ktorými sa žalovaný oboznámil pri ich podpise. Zároveň právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bolo telekomunikačné zariadenie. Žalovaný sa v zmluve zaviazal zariadenie prevziať a zaplatiť zaň kúpnu cenu v pravidelných mesačných splátkach. Nakoľko si žalovaný svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvných faktúr neplnil riadne a včas, právny predchodca žalobcu využil svoje právo, od zmluvy o poskytovaní verejných služieb odstúpil ku dňu 28.11.2018 a vyzval žalovaného na predčasné splatenie dlžných splátok. Vzhľadom na to, že žalovaný sa ku dňu podania žaloby dostal do omeškania, žalobca si okrem sumy neuhradených faktúr uplatnil aj zákonný úrok z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej sumy odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti vystavených faktúr.

4. V zmysle § 297 písm. b) CSP súd prvej inštancie nenariadil na prejednanie veci samej ústne pojednávanie, keďže hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšovala 1000 eur, teda ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia.

5. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobca v predmetnom konaní nepreukázal aktívnu vecnú legitímáciu. Konštatoval, že preskúmanie, či už aktívnej alebo pasívnej vecnej legitímácie je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. V súvislosti s tým uviedol, že oznámenie o postúpení pohľadávky v zmysle ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka musí spĺňať náležitosti právneho úkonu, ktoré vyžaduje ust. § 34 Občianskeho zákonníka. V predmetnom prípade žalobca síce predložil oznámenie o postúpení pohľadávky, ktoré tvorilo prílohu č. 2 Zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX zo dňa, avšak z priloženého oznámenia o postúpení pohľadávok nemožno určiť, komu toto oznámenie bolo určené. Zároveň uviedol, že z predmetného oznámenia nemožno určiť ani na koho boli pohľadávky postúpené, a taktiež akých pohľadávok sa Zmluva o postúpení pohľadávok týka. V zmysle uvedeného ide o nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní, ktorá skutočnosť je dôvodom pre zamietnutie žaloby.

6. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP. Úspešným bol v predmetnom konaní žalovaný, no z obsahu spisu vyplývalo, že mu žiadne trovy konania nevznikli a preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku II. napadnutého rozhodnutia.

7. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca namietajúc ust. § 365 ods. 1 písm. b), f) a h). Uviedol, že súd prvej inštancie dospel k záverom, ktoré sú v rozpore so skutkovým stavom a taktiež aj s predloženými listinnými dôkazmi, keď uviedol, že žalobca v konaní nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu. Mal za to, že žalobný návrh obsahoval všetky skutočnosti potrebné na rozhodujúcich skutočnosti, pričom podľa žalobcu otázka doručovania oznámenia o postúpení pohľadávky nepredstavovala jeho imanentnú súčasť. Súd prvej inštancie si podľa žalobcu zamenil predlohu prílohy zmluvy o postúpení pohľadávky, nakoľko konajúcemu súdu oznámenie o postúpení pohľadávky z jeho strany predložené nebolo. Uviedol, že súd mal žalobcu vyzvať na doplnenie informácií, ktoré považoval za sporné, resp. na túto skutočnosť ho mal upozorniť. Namietal, že súd nemohol na základe žiadnych iných skutočností dospieť k záveru o absencii aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, nakoľko za týmto účelom nebolo vykonané žiadne dokazovanie. Súd prvej inštancie porušil žalobcovu právo na spravodlivý súdny proces, nakoľko žalovaný nenamietal tvrdenia týkajúce sa oznámenia o postúpení pohľadávok. V uvedenom prípade tak podľa žalobcu platila domnienka, že skutkové tvrdenia sa považovali za pravdivé. Pokiaľ mal súd pochybnosti o uvedených skutočnostiach bol povinný o týchto žalobcu poučiť. Navyše súd bol povinný vopred oboznámiť sporové strany, okrem iného aj o skutkových tvrdeniach, ktoré považoval za sporné. V tejto súvislosti odkázal na ust. § 150 ods. 2 a § 300 CSP. Súd však túto povinnosť vo vzťahu k žalobcovi nespĺnil, čím mu odňal právo na riadne uplatnenie jeho procesných práv. Právne závery súdu považoval za arbitrárne, v dôsledku čoho došlo k zásahu do jeho základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý proces. V tomto smere poukázal aj na zásadu kontradiktórnosti obsiahnutú v Civilnom sporovom poriadku s tým, že k účinnému popretiu skutkových tvrdení žalobcu mohlo dôjsť len prostriedkami procesnej obrany. Výnimku z tejto zásady predstavuje ust. § 186 ods. 2 CSP. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval za prekvapivé, nakoľko žalovaný žiadnym spôsobom nespochybnil tvrdenia týkajúce sa oznámenia o postúpení pohľadávok a v predmetnom konaní bol pasívny. V uvedenom smere odkázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 10CoCSP/22/2020 zo dňa 29.03.2021. Namietal, že v uvedenom prípade prevzal súd v konaní na seba jednak úlohu rozhodovacieho orgánu, ale aj orgánu, ktorý aktívne produkuje argumenty v prospech sporovej strany, ktorá je v konaní pasívna. Zároveň uviedol, že dňom doručenia platobného rozkazu v upomínacom konaní, ako aj žalobného návrhu došlo k naplneniu ust. § 526 Občianskeho zákonníka a žalovanému sa dostala zmluva o postúpení pohľadávok spolu s prílohou do dispozičnej sféry, a teda došlo k oboznámeniu s jej obsahom. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, resp. aby rozsudok zmenil a žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Zároveň si uplatnil aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

8. Ďalšie vyjadrenia vo veci podané neboli.

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 CSP, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 CSP a contrario) tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu Krajského súdu

v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

10. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

11. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích námietok v kontexte s namietaným porušením práva na spravodlivý proces, nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní. (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05)

12. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

13. Oboznámením sa s predloženým súdnym spisom má odvolací súd za preukázané, že predmetom konania je žalobcom uplatnené právo na zaplatenie sumy 576 eur s príslušenstvom. Žalobca svoju aktívnu vecnú legitimáciu odvodzoval zo skutočnosti, že uplatnená pohľadávka bola na neho postúpená a predstavuje dlžnú sumu neuhradených faktúr, pre nezaplatenie telekomunikačných služieb a omeškaním so splátkou za telekomunikačné zariadenie. Medzi právnym predchodcom žalobcu, t.j. spoločnosťou O2 Slovakia, s.r.o., a žalovaným bola dňa 08.01.2018 uzatvorená Zmluva o poskytovaní verejných služieb (č.l. 16) a následne dňa 13.04.2018 došlo k uzavretiu Kúpnej zmluvy (č.l. 12). Na základe Zmluvy o poskytovaní verejných služieb sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytovať žalovanému elektronické komunikačné služby a žalovaný sa zaviazal za poskytovanie týchto služieb platiť dohodnutú cenu v zmysle vystavených faktúr (č.l. 5 - 11). Súčasťou uvedenej zmluvy sú aj bod. 9 Spoločné ustanovenia, kde v zmysle čl. 1. je uvedené, že zmluva nadobúda platnosť a účinnosť Aktiváciou SIM karty, okrem čl. 5., 6. a 7. Spoločných ustanovení tejto Zmluvy, ktoré nadobúdajú platnosť a účinnosť dňom podpisu Zmluvy oboma zmluvnými stranami. Zároveň v predmetnom bode je uvedené, že poskytovateľ s a zaväzuje vykonať Aktiváciu SIM karty do 30 dní od podpisu zmluvy. Zároveň právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili dňa 13.04.2018 Kúpnu zmluvu predmetom ktorej bolo telekomunikačné zariadenie. Žalovaný sa zaviazal toto zariadenie prevziať a zaplatiť zaň dohodnutú cenu, ktorá v zmysle uvedenej zmluvy predstavovala sumu vo výške 770 eur. (č.l. 12) Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania so zaplatením ceny za poskytnuté služby a s tromi splátkami za telekomunikačné zariadenie, využil právny predchodca žalobcu svoje právo, v zmysle ktorého ku dňu 28.11.2018 odstúpil od zmluvy o poskytovaní verejných služieb. Žalobca vyzval žalovaného výzvou zo dňa 25.02.2022 (č. l. 15) na úhradu dlžnej sumy vo výške 898,88 eur so splatnosťou 04.03.2022, pričom uviedol, že dlh z faktúr aj napriek výzvam právneho predchodcu žalobcu neuhradil, a tento bol postúpený na žalobcu (R Collectors, s.r.o.).

14. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním dospel k záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie na strane žalobcu. V tejto súvislosti uviedol, že z oznámenia o postúpení pohľadávok, ktoré je označené ako príloha č. 2 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. XXXX, sa žalobcovi nepodarilo preukázať, aby v zmysle § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dostal oznámenie o postúpení pohľadávky do dispozičnej sféry žalovaného, čo znamená, že žalobca nepreukázal aktívnu vecnú legitimáciu v konaní.

15. Podľa ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

16. Podľa ust. § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

17. Keďže pohľadávku možno platne postúpiť novému veriteľovi (postupníkovi) bez vedomia dlžníka, zákon v § 526 OZ ukladá pôvodnému veriteľovi (postupcovi) povinnosť bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi, že došlo k postúpeniu pohľadávky. Právne účinky postúpenia aj voči dlžníkovi nastanú až okamihom, keď bol dlžník upovedomený o postúpení pohľadávky.

18. Relevantné oznámenie o postúpení pohľadávky preukazuje bez ďalšieho aktívnu legitimáciu žalobcu v spore. Súd z takéhoto postúpenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení.

19. Občiansky zákonník v rámci svojich ustanovení upravuje inštitút postúpenia pohľadávky, ktoré je z povahy vecí vždy spojené s prevodom subjektívneho práva na plnenie ktoré vyplýva zo záväzkového vzťahu a ma relatívny charakter, t.j. pôsobí erga omnes. V rámci ustanovení občianskeho zákonníka je upravená zmena subjektov záväzkového vzťahu na základe dohody o postúpení pohľadávky, ktorá spočíva v zmene veriteľa. Podstata inštitútu postúpenia spočíva v tom, že do existujúceho záväzkového vzťahu medzi pôvodným veriteľom(postupca) a dlžníkom (debitor) vstúpi nový veriteľ (postupník), ktorý súčasne preberie pohľadávku pôvodného veriteľa. Následkom uvedeného, je skutočnosť, že postupca stráca postúpenú pohľadávku s celým príslušenstvom a veriteľom sa stane postupník. Pôvodný veriteľ nie je oprávnený ďalej pohľadávku vymáhať a prijímať od dlžníka plnenie. Veriteľom sa stane postupník, ktorý nadobúda pohľadávku a nastupuje do právnej pozície doterajšieho veriteľa. Ide teda o jeden zo spôsobov zmeny záväzku na veriteľskej strane.

20. Postúpenie pohľadávky zmluvou predstavuje typickú dobrovoľnú cesiu, ktorá je prejavom slobodnej vôle zmluvných strán. Jedná sa o dvojstranný právny úkon, na ktorom sa nevyžaduje ani súhlas a ani účasť dlžníka Na platnosť zmluvy sa nevyžaduje súhlas dlžníka, ani jeho súčinnosť, keďže zmena v osobe veriteľa sa netýka jeho oprávnení a vyplývajúcich pre neho zo záväzku. Postúpením pohľadávky nemení obsah pôvodného záväzku, pričom uzavretie zmluvy o postúpení nemá vplyv na právne postavenie dlžníka, nakoľko tento je povinný splniť ten istý dlh.

21. V zmysle ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, je postupcovi uložená povinnosť oznámiť postúpenie pohľadávky dlžníkovi. Následne v odseku 2 uvedeného ustanovenia je riešená aj situácia, keď táto povinnosť zo strany postupcu nie je splnená. Na splnenie notifikačnej povinnosti je voči dlžníkovi je povinný postupca. Postupca musí povinnosť ustanovenú mu v ust. § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka splniť bez zbytočného odkladu, pričom pre toto oznámenie nie sú zákonom predpísané žiadne náležitosti. Až splnením notifikačnej povinnosti sa postúpenie stáva voči dlžníkovi účinným, čo predstavuje situáciu, že od tohto momentu je dlžník povinný plniť svoj záväzok novému veriteľovi. (pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1McDo/11/2012) Podľa spomínaného rozhodnutia „ak postupca notifikačnú povinnosť voči dlžníkovi nesplní, je potrebné, aby postúpenie pohľadávky preukázal dlžníkovi postupník. Na rozdiel od postupcu, ktorý dlžníkovi postúpenie pohľadávky iba oznamuje, bez toho, aby musel čokoľvek dokazovať, je v prípade postupníka potrebné, aby postúpenie pohľadávky dlžníkovi preukázal. Preukázaním ma zákon na mysli predloženie písomnej zmluvy o postúpenie pohľadávky dlžníkovi. Do notifikácie môže dlžník splniť dlh s právnymi účinkami splnenia postupcovi (pôvodnému veriteľovi).“

22. V zmysle zachovania princípu identity pohľadávky dochádza v rámci záväzkového vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom v dôsledku cesie k hmotnoprávnej zmene veriteľa ako osoby, ktorá disponuje právom na plnenie a ktorej je dlžník povinný splniť svoj dlh. Vzhľadom na relevantný význam cesie v právnej sfére dlžníka je postupca zo zákona povinný oznámiť mu túto skutočnosť bez zbytočného odkladu (denunciácia). Oznamovacia povinnosť postupcu sa neviaže a žiadnu predpísanú formu. Právne účinnú notifikáciu možno realizovať akýmkoľvek spôsobom, pokiaľ sú zachované náležitosti právneho úkonu v zmysle ust. § 34 a nasl Občianskeho zákonníka. Oznámenie možno charakterizovať ako jednostranný adresovaný právny úkon, ktorého hmotnoprávne účinky nastávajú dorúčením dlžníkovi. (SEDLAČKO, F. Oznámenie postúpenia . In ŠTEVČEK, A KOL. Občiansky zákonník II, 2. vyd., s. 1965-1974)

23. Popri všeobecnej úprave, obsiahnutej v Občianskom zákonníku, osobitné právne predpisy vymedzujú špecifické kritériá a obmedzenia, ktoré je potrebné zachovať, ak sú predmetom postúpenia určité druhy pohľadávok. Takýmito predpismi sú predovšetkým napr. zákon č. 438/2001, ktorý podmienky postúpenia bankových peňažných pohľadávok upravuje zákon č. 129/2010 Z.z., ods. 690/2016 Z.z. Medzi tieto právne predpisy možno zaradiť aj Zákon o elektronických komunikáciách, ktorý v rámci zákonných ustanovení upravuje postúpenie peňažnej pohľadávky podniku voči koncovému užívateľovi. Individuálny režim týchto pohľadávok je odôvodnený osobitným záujmom na modifikácii, ktorý je spravidla daný špecifickým postavením niektorého z účastníkov právneho vzťahu. (SEDLAČKO, F. Postúpenie pohľadávky zmluvou. In ŠTEVČEK, A KOL. Občiansky zákonník II, 2. vyd., s. 1942-1959)

24. Súd prvej inštancie sa správne zaoberal skutočnosťou, či v danom prípade žalobca preukázal aktívnu vecnú legitímáciu, nakoľko procesnoprávnym dôsledkom postúpenia pohľadávky je skutočnosť, že postupník sa stáva aktívne vecne legitimovaným, a to momentom, kedy došlo k postúpeniu pohľadávky z postupcu na neho. Na postupníka, tak okrem iného prechádza aj právo na súdne uplatnenie, vrátane oprávnenie na vymoženie pohľadávky v exekučnom konaní. (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR 1MCdo/11/2012)

25. Vzhľadom na to, že v predmetnom konaní bola medzi stranami sporu uzavretá Zmluva o poskytovaní verejných služieb, bolo potrebné pri skúmaní preukázania aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu zaoberať sa aj skutočnosťou, či došlo k Oznámeniu postúpenia pohľadávky v zmysle ust. § 526 a nasl. Občianskeho zákonníka. Odvolací súd v tomto smere zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje, že Oznámenie o postúpení pohľadávky, tak ako to vyžadujú ustanovenia Občianskeho zákonníka v predmetnom prípade absentovalo. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje najmä na skutočnosť, že z príloh, ktoré tvoria súčasť súdneho spisu, žalobcovi sa nepodarilo preukázať, že by v zmysle § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka dostal oznámenie o postúpení pohľadávky do dispozičnej sféry žalovaného a túto skutočnosť žalobca nepreukázal ani v odvolacom konaní. Preto sa odvolací súd stotožnil s názorom súdu prvej inštancie o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní.

26. Podľa § 153 CSP ods. 1, 2, 3, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

27. Podľa § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

28. Koncentrácia konania má podľa zákonodarcu predstavovať efektívny nástroj racionálneho a odôvodneného zrýchlenia sporového konania. Sudca so znalosťou konkrétnej veci vie podľa zákonodarcu najlepšie posúdiť adekvátnosť a včasnosť uplatnenia prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany, preto je nóvum spočívajúce v zavedení inštitútu sudcovskej koncentrácie podľa neho plne odôvodnené a žiaduce. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany sú uplatnené včas aj vtedy, ak ich strana predložila ako reakciu na skutočnosti, o ktorých nevedela ani ich nemohla predvídať a ktoré vyšli najavo až potom, ako mala strana povinnosť označiť a predložiť skutočnosti a dôkazy. Zákonná koncentrácia konania predstavuje objektívnu časovú hranicu pre uplatnenie prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany, ktorá môže byť ešte sprísnená uplatnením sudcovskej koncentrácie. Uvedená objektívna časová hranica má veľký význam pre moment viazanosti súdu.

29. Žalobca v podanom odvolaní namietal skutočnosť, že ak mal súd prvej inštancie za to, že návrh žalobcu obsahuje nedostatočné informácie týkajúce sa uplatneného nároku, mal ho na túto skutočnosť upozorniť a vyzvať na odstránenie nedostatkov podania. Zároveň namietal, že žalovaný nijako nespochybnil oznámenie o postúpení pohľadávky, a teda jedná sa o nesporné skutkové tvrdenia. V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že povinnosť tvrdenia sa prejavuje ako procesná povinnosť,

ktorá v civilnom sporovom konaní ukladá stranám sporu povinnosť úplne opísať všetky rozhodujúce skutkové okolnosti daného prípadu. V prípade, že nedôjde k dodržaniu tejto povinnosti, následkom je neunesenie bremena tvrdenia v civilnom procese. Primárne by jednoznačne mali byť všetky relevantné a rozhodujúce skutkové tvrdenia žalobcu uvedené v samotnej žalobe. Úlohou súdu v kontradiktórnom spore je povinnosť zisťovať skutkový stav iba v miere primeranej procesnej aktivite sporových strán. Z vyššie uvedených dôvodov preto námietku žalobcu v tomto smere vyhodnotil ako nedôvodnú.

30. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd v zmysle § 387ods. 1 a ods. 2 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdzuje.

31. V odvolacom konaní žalobca nebol úspešný. Naopak fakticky plne úspešný bol žalovaný, ktorému vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP). Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná bola v odvolacom konaní pasívna, k odvolaniu sa nevyjadřila, náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnila, a podľa obsahu spisu jej ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nelogické, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

32. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).